

தமிழ் யாப்பு, பொது யாப்பு - வரைவிலக்கணமும் கூறுகளும்

Tamil Yappu, General Yappu - Definition and Elements

முனைவர் ம.சிவபாலன், உதவிப் பேராசிரியர், மொழித்துறை, ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணா கலை மற்றும்
அறிவியல் கல்லூரி, கோயம்புத்தூர்- 641006

Dr Sivabalan M, Assistant Professor, Department of Languages, Sri Ramakrishna College of Arts
and Science, Coimbatore – 641006

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-3976-7706>

DOI: 10.5281/zenodo.10991370

Abstract

Communication is essential to all living things in the world. Man first used different types of sounds and then body language to communicate his ideas to others. It can be known that especially during the life time of man, he used the sound as a tool to convey his feelings to others. Using the language born from that sound, he began to compose the various feelings, emotions and thoughts that he found into songs. Later, separate grammars were devised for Abdal categories. If they used different tonal techniques to convey each event, the context of the song can be determined by that tone. This can be called Pa patterns. In the case of a song, the 'pa form' which indicates the shape of the song is essential. Grammars are used to explain the meaning and structure of literature and to understand its context and time easily. While Tolkappiyam, which is considered to be an ancient and complete grammar treasury in Tamil, the literature and simplicity of that time were considered to be necessary for the composition of Yappu texts, which were later created as a separate grammatical section. However, development, innovation, change and tradition must remain within the principles of astrology. In this way, this article compares the theories of Yap found in the later Pentateuchal texts in each period and examines its characteristics.

ஆய்வுச்சுருக்கம்

உலகில் வாழும் அனைத்து உயிரினங்களுக்கும் கருத்துப் பரிமாற்றம் என்பது இன்றியமையாத ஒன்றாகும். மனிதன் தன் கருத்தை மற்றவருக்குத் தெரிவிக்க முதன்முதலில் பல்வெறு வகையான ஒலிகளையும் பின்னர் உடல் மொழியினையும் பயன்படுத்தினான். குறிப்பாக மனிதனின் வாழ்வியற் காலங்களில் தான் உய்த்துணரும் நிலையினைப் பிறருக்கு எடுத்துச்சொல்ல ஒலியினையே கருவியாகக் கொண்டிருந்தான் என்பதை அறியமுடிகிறது.

அவ்வொலியினின்று பிறந்த மொழியைப் பயன்படுத்தி, தான் கண்டுணர்ந்த பல்வகை உணர்வுகளையும், உணர்ச்சிகளையும் சிந்தனைகளையும் பாடலாகப் புனையத் துவங்கினர். பின்னர், அப்பாடல் வகைகளுக்கென்று தனி இலக்கணம் வகுக்கப்பட்டது. ஒவ்வொரு நிகழ்வினைக் கூறுதற்கும் வெவ்வேறு வகையான ஓசை நயங்களைக் கையாண்டனர் எனில், அவ்வோசையைக் கொண்டு பாடலின் சூழலை அறிய முடியும். இதனைப் பா வடிவங்கள் என்று கூறலாம். பாடல் என்ற நிலையில் பாடலின் வடிவத்தைக் குறிக்கின்ற 'பா வடிவம்' இன்றியமையாதது. ஒரு பாடலின் அல்லது செய்யுளில் அமைந்துள்ள கருத்துகளை எளிதில் புரிந்துகொள்வதற்கும், அதன் சூழல், காலம் ஆகியவற்றை அறிவதற்கும் பா வடிவமானது துணைபுரிகின்றது.

இலக்கியத்தின் பாடுபொருள், கட்டமைப்புப் பற்றி விளக்குவது இலக்கணங்களாகும். தமிழில் தொன்மையான, முழுமையான ஓர் இலக்கணக் கருவூலமாகத் திகழும் தொல்காப்பியம் இருக்கின்ற வெளையில், அதன் பின்னர் அதனையொட்டியும் அதனினின்று தனி இலக்கணப் பிரிவாகவும் யாப்பு நூல்கள் இயற்றுவதற்கு அக்கால இலக்கியங்களும், எளிமையும் தேவையான ஒன்றாகக் கருதப்பட்டன. எனினும், யாப்பியல் கோட்பாடுகளுக்குள் விரிவும், புதுமையும், மாற்றமும், மரபும் தொன்றியிருக்க வேண்டும். அவ்வகையில் பிற்கால ஐந்திலக்கண நூல்களில் அமைந்துள்ள யாப்பின் கோட்பாடுகளை ஒவ்வொரு கால கட்டத்தில் ஒப்புமைப்படுத்தி அதன் தன்மைகளை ஆராயும் விதமாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

Keywords : பா வரலாறு, வடிவம், யாப்பு, வகைகள், பயன்கள். Pa History, Vadivam, Prosody, Classification, Uses.

முன்னுரை

ஒரு மொழியானது பல்வேறு கால நிலைகளைக் கடந்த பின்னரே பண்பட்ட மொழியாக மாறுகின்றது. அவ்வாறு மாற்றம் பெற்ற மொழியினுள் 'படைப்பு' என்பது பலவகையாகப் படைப்பாளனைப் பொருத்து அமைகின்றது. குறிப்பிட்ட கட்டமைப்பினை அமைத்துக்கொண்டு அதனுள் தனது எழுத்துக்களை யாத்தல் என்பது எளிதான விடயமன்று. ஏனெனில் அம்மொழியானது அடுத்தடுத்த வளர்ச்சியினை அடைந்த பிறகே இந்நிலையினை எட்டுதல் இயலும். அவ்வகையில் 'மாற்றம் எனும் ஒன்றே மாறா தன்மையுடன்' திகழ்கிறது எனலாம்.

தமிழ் இலக்கணங்கள் பொதுவாக ஐந்து வகை என்று பொதுமைப்படுத்தியிருப்பினும், ஆறு, ஏழு, எட்டு என்று அதன் வகைமைகள் நீண்டு கொண்டிருக்கின்றன என்பதை மறுக்க இயலாது. யாப்பு பற்றியச் சிந்தனை, கோட்பாடு, கொள்கை போன்றவை தொல்காப்பியத்திலும், அதன்பின் இயற்றப்பட்ட ஏனைய யாப்பு நூல்களில் சில மாற்றத்தையும் பல சிந்தனைகளில் ஒன்றுபட்டும் உள்ளன எனக் காணமுடிகின்றது.

மொழித் தோற்றத்தின் அடிப்படை - படைப்பாற்றல்

இன்றைய உலகில் 2796 மொழிகள் பெசப்படுவதாகவும் இவற்றை 27 மொழி இனங்களாக பகுத்துவிடலாம் எனப் பிரஞ்சு அறிவியல் கர்கம் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளது. இதன் அடிப்படையில் நோக்கும் பொழுது, படைக்கும் ஆற்றலே மொழித் தோற்றத்திற்கு வழிவகுத்துள்ளது என்பதை, படைப்பாற்றல் மிக்க, மனிதன் படைத்த அருங்கலைகளுள் தலைமை சான்ற கலை மொழிக் கலையே. எண்ணத்தின் வடிவாகவும், நாகரிகத்தின் சின்னமாகவும், பண்பாட்டின் பிரதிபலிப்பாகவும் திகழும், இக்கருத்துப் பரிமாற்றக் கலை, மனித சமுதாயத்தின் வளர்ச்சிக்கும், சமுதாய இணைப்புக்கும் துணை செய்து நிற்கின்றது.

மொழியானது தனிமனிதனைச் சமுதாயத்தோடு இணைத்து அவனை, அச்சமுதாயத்தின் உறுப்பினராக மாற்றி, அச்சமுதாயப் பிணைப்பில் இன்ப வாழ்வு வாழச் செய்யும் இணைப்புக் கருவியாகத் திகழ்வதோடு மட்டுமின்றிக் கருத்துப் பரிமாற்றக் கருவியாகவும் செயலாற்றுகின்றது. மேலும், மனிதனைக் காட்டு விலங்கினின்றும், நிலத்தினைப் பொருட்களினின்றும் வேறுபடுத்திக் காட்டும் சீரிய பண்பாட்டுக் கருவியாகவும் மொழி அமைகின்றது. இத்தகைய மொழியை எந்தளவிற்கு ஆழ்ந்து, அகன்று, நுணங்கி ஆய்கின்றோமோ அந்த அளவிற்கு நம்மையும், உலக அரங்கில் நாம் பெறுமிடத்தையும் ஆய்ந்தவராவோம்.

“மனிதனை மனிதனாக வாழவைக்கும் இக்கருத்துப் பரிமாற்றக் கலை, மக்கள் வாழ்வுடன் பிரிக்க முடியாவண்ணம் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டுள்ளதால், அதன் அமைப்பு, செயல்முறை, அதன் வியத்தகு ஆற்றல் ஆகியவற்றை நாம் அதிகமாக எண்ணிப் பார்ப்பதில்லை. எனினும், ஆழ்ந்து நுணங்கி ஆராயும்போது அதன் செயல்முறை, அமைப்பு போன்றன நமக்கு வியப்பினையும் உவகையினையும் அளிப்பதோடு மட்டுமின்றி அதைப் படைத்துப் பயன்படுத்தும் மனித அறிவு, மனம் ஆகியவற்றின் செயலினையும் ஆற்றலினையும் மனம் மகிழ்ந்து செயல் மறந்து வாழ்த்தவும் தூண்டுகிறது” ஜி.ஜான் சாமுவெல், திராவிட மொழிகளின் ஒப்பாய்வு (ஓர் அறிமுகம்), ப.1 என்று கூறுகின்றார்.

மனிதனின் படைக்கும் ஆற்றலால் உருவாகும் மொழியின் தோற்றம் குறித்து பல்வேறு கருத்துக்கள் நிலவுகின்றன. அவற்றில், மொழி கடவுளால் தோன்றுவிக்கப்பட்டது எனும் கருத்தும் ஒன்று. மொழிக்கு அடிப்படை எழுத்தின் தோற்றமாகும். இதனை,

“எண்ணென்ப ஏனை எழுத்தென்ப இவ்விரண்டும்

கண்ணென்ப வாழும் உயிர்க்கு”

(குறள்.392)

“எண்ணாகி எண்ணுக்கோ ரெழுத்துமாகி”

(தேவாரம்.4.06.பாடல்.2)

போன்ற இலக்கியங்கள் வலியுறுத்துவதன் வழி அறிந்துகொள்ள இயலும். அது மட்டுமின்றி, பல பகுதிகளில் வாழ்ந்த பண்டைய மக்களுள் எகிப்தியர், 'தோத்' என்ற கடவுளாலும், பாபிலோனியர், 'நோபா' எனும் கடவுளாலும், யூதர்கள், 'மோசஸ்' என்ற கடவுளாலும் எழுத்து தோற்றம் பெற்றது எனக் கருதி வந்தனர்.

மொழித்தோற்றம் குறித்துப் பலவிதக் கற்பனைகளும் பல நாடுகளில் நிலவியுள்ளமையை, "தொடக்க காலத்தில் மனித இனம் ஒரே மொழியைப் பேசியதாகவும் கடவுள் அதனைப் பலமொழிகளாகச் சிதைத்ததாகவும் குறித்துத் திருமறை பேசுகின்றது. சிவபெருமானின் 'தமருகம்' ஒலியிலிருந்து வடமொழியும் தென் மொழியும் தோன்றியது எனவும், அவற்றை அவன் முறையே பாணினிக்கும் அகத்தியருக்கும் பயிற்றுவித்தான் என்று நம் நாட்டில் நிலவிய நம்பிக்கை போலவே மொழித்தோற்றம் பற்றி ஐரோப்பாவிலும் பல தவறான கற்பனை கலந்த நம்பிக்கைகள் இருந்து வந்தன. இத்தாலி மொழி 'தாந்தே' (Dante) என்னும் அருட்கவியாலும், ஆங்கிலமொழி சாசர் (Geoffrey Charcer) என்னும் ஆதிகவியாலும், ஜெர்மன் மொழி 'லூதர்' (Luther) என்ற அறிஞராலும் படைத்து வளர்க்கப்பட்டன என்று அம்மக்கள் தவறாக எண்ணி வந்தனர்" ஜி.ஜான் சாமுவெல், திராவிட மொழிகளின் ஒப்பாய்வு (ஓர் அறிமுகம்), ப.1 என்று கூறுகின்றார்.

இவ்வாறு கற்பனை நிலவினாலும் மொழித் தோற்றத்திற்கான சில கொள்கைகளை சில அறிஞர்கள் உருவாக்கியும் தந்துள்ளனர். அதனை, "ரூசொ (Henri Rousseau) என்னும் அறிஞர், ஆன்றொர் பலர் ஓரிடத்தில் கூடி மொழியைப் படைத்தனர் என்ற கொள்கையை எழுப்ப, வேறு சிலர் மொழியானது மனிதனுக்குப் பிறவியிலேயே அமைந்த பிறவிப் பேறாகும் என்ற கொள்கையை நிலைநாட்ட முயன்றனர். ஜெஸ்பர்சன் போன்றொர் முற்காலத்தில் மக்கள் காரணமில்லாமல் குழந்தை போல மழலை மொழி பேசி, பின்னர் பண்பட்ட நிலையில் பண்பட்ட மொழியினைப் பேசத் தொடங்கினர் என்று கூறிச் சென்றனர். இந்நிலையில் "Bow vow theory", 'Ding Dorg theory', 'Gesture theory' என்ற பல கருத்தியல் கொள்கைகள் (Hypothetical Ideas) மொழித் தோற்றத்தை விளக்கும் குறிக்கோளுடன் உருவெடுத்தன. அத்தகைய இடையறாத ஆய்வுகள் மொழித்தோற்றம் பற்றிய எந்த முடிவினையும் தரவில்லை. எனவே இவ்வாய்வாளர்கள் இறுதியில் மொழியின் தோற்றம் ஆய்வுக்கு அப்பாற்பட்ட ஒன்று என எண்ணத் தொடங்கினர்" ஜி.ஜான் சாமுவெல், திராவிட மொழிகளின் ஒப்பாய்வு (ஓர் அறிமுகம்), ப.1 என்று கூறுகின்றார்.

மொழித்தோற்றம் குறித்து எந்தக் கருதுகோளை முன்வைத்து நகர்த்தினாலும் அவ்விடம் வெற்றிடமாகத்தான் காட்சியளிக்கும். ஏனெனில், மொழியின் தோற்றம் தொடர்பான கருத்தை முன்னோர்கள் விட்டுச் சென்றாலும், கால வெள்ளத்தில் அவை அழிந்தோடின; அழிந்து கொண்டிருக்கின்றன; சில காக்கப்படுகின்றன; சில வேண்டுமென்றே

அழிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இச்செயல்கள் யாவும் அறிந்தும் அறியாமலும் நிகழ்கின்றன என்றால் அது மிகையாகாது.

யாப்பு

யாப்பு என்பது யாத்துப் படைக்கப்படும் படைப்பு எனப் பொருள் தந்தது. பிற்பாடு யாக்கப்படும் பாட்டுவகை பற்றியதானது. தொல்காப்பியர் காலம், இடைக் காலத்தில் மிக வேறுபட்டுப் போவதை இது காட்டுகிறது. முன்பு கூறியது போல யாப்பு எழுத்து முதலாக ஈண்டிய அடிக்கண்ணே, புலவன் தான் குறித்த பொருளை, முற்ற முடிய நாட்டி வெளிப்படுத்துவதாகும்.

குறித்த பொருளை இறுதியடியளவும் முற்றுப் பெற நிறுத்துதல் யாப்பு என்பார் இளம்பூரணர். மேலும் அவர், இது 'சொல்ல வேண்டுவதென்னை செய்யுள் பாடுவார்க்கு இயல்பன்றோ எனின் செய்யுளுறுப்புள் ஓதுகின்றாராதலின் யாதானும் ஒரு பொருட்கண் பல சொல் தொடுத்து வழங்குங்கால்' குறித்த பொருளை முடிக்க வேண்டும் சொல்லே சேர்த்துக் கூறல் வேண்டுமெனவும், அது மிகாமல் குறையாமல் கூறல் வேண்டுமெனவும் இலக்கணம் கூறல் வேண்டுமென விளக்குகின்றார்.

“பாட்டு, உரை, நூலே, வாய்மொழி, பிசியே

அங்கதம், முதுசொல்லோடு அவ்வேழ் நிலத்தும்

வண்புகழ் மூவர் தண்பொழில் வரைப்பின்

நாற்பெயர் எல்லை அகத்தவர் வழங்கும்

யாப்பின் வழியது என்மனார் புலவர்”

(தொல்,பொருள்,செய்.நூ.133)

இவை ஏழும் தமிழர்களின் அடிப்படை இலக்கிய வகைமைகளாகும். நாற்பெயர் எல்லை அகத்தவர் வழங்கும் என்றதனால் இது புலவர்களே அன்றி மக்களும் வழங்குவன என்பது பெறப்படும். இவற்றுள் பிசி (விடுகதை) முதுசொல் (பழமொழி) இரண்டும் மக்கள் வழங்கும் நாட்டுப்புற இலக்கியங்கள் என்பது தெளிவு. இவற்றுள் பாட்டு மட்டும் அடிவரையறை உடையது. ஏனைய ஆறும் ஓரடியானும்; வரப்பெறும். வரையறை இன்றியும் விரிந்து செல்லும். இவற்றுள் பா என்னும் பாட்டே, பண்டைய புலவர்களின் சிறப்புடைய இலக்கிய வகையாகும். முன்பு நூற்றுக்குத் தொண்ணூறு இவ்வகைமையைச் சார்ந்த இலக்கண நூல்களாக அமையப்பெற்றிருந்தன. இதற்கான விதிகளும் மிக விரிவாகப் பெசப்படுகின்றன.

உரைபாட்டிடை வரும் உரைக்குறிப்பு, பாட்டுக்கு எழுதப்படும் உரைகள், கற்பனைக் கதைகளாய் வாயால் உரைக்கப்படுபவை இம்மூன்றையும் உள்ளடக்கியதாய் பிசி எனும்

வகை அமைகின்றது. உதாரணமாக, கத்தி போல் இலை இருக்குமெது? தோன்றுவது கிளந்த துணிவு என்பது ஒன்றை விளக்கிச் சொல்லப் பொருள் யாதெனப் புலனாவது.

முதுமொழி - பழமொழி. இது தொன்றுதொட்டு வருவது, அறிவும் அனுபவமும் தோய்ந்தது. இது காரணம் காட்டிப் பேசும் போது வருதலால் ஏது நுதலிய முதுமொழி எனப்பட்டது. பிசி நொடியோடு புணர்ந்தது எனப்படும். ஏனெனில் அதில் கற்பனை உணர்வு முக்கியம். இதில் நுண்மை, சுருக்கம், ஒளியுடைமை, மென்மைப் பண்புகள் விளங்கித் தோன்றும்.

வாய்மொழி-மந்திரம். பெரியோர் வாக்கு மந்திரமாகும். அது பொருள் பொதிந்த சொல் வேதம் போன்றது. எனவே மறைமொழி எனவும் படும்.

“நிறைமொழி மாந்தர் ஆணையிற்கிளந்த

மறைமொழி தானே மந்திரம் என்ப”

(தொல்,பொருள்,செய்.நூ.193)

தமிழ் மூவாயிரம் எனத் திருமூலர் வாய்மலர்ந்தருளிய நூல் திருமந்திரம் எனப்பட்டது.

அங்கதம் - பேச்சிடையேயும் பாட்டிடையேயும் வரும் குறிப்பு மொழிகள். இவை தீமை கண்டவிடத்து அதை நகையாடி, எனனம் செய்து கடிதற்குப் பயன்பட்டு மனத்தில் போய் தைக்கும்படி வருதலால் அங்கதம் மிகவும் சுவையுடையதாய் இருக்கும்.

இவை தவிரப் பண்ணத்தி பற்றியும் தொல்காப்பியர் குறிப்பிடுகிறார். இதனைப் பாவினங்கள் என்பார் இளம்பூரணர். இவை இசைப்பாட்டுகள்; கூத்துப் பாட்டுகள். மக்கள் வழக்காற்றில் காணப்பட்ட நாடகச் செய்யுளாகிய பாட்டுமடையும் வஞ்சிப்பாட்டும் மோதிரப் பாட்டும் கடகண்டும் முதலாயின என்பார் பேராசிரியர்.

அங்ஙனமாயினும் தொல்காப்பியர் தன்னுடைய வகைமைச் சிந்தனையைப் புலப்படுத்தும் பொருட்டு, அடிப்படை வகைமைகளை ஏழாகப் பகுத்துள்ளார். இவை பிற இலக்கிய வளர்ச்சிகட்கெல்லாம் உறுதுணையானவை என்பது ஆராயப்பட வெண்டும். மக்கள் வழக்கிற் காணப்பட்ட விடுகதை, பழமொழி, நாடகப் பாட்டுக்கள், வாய்மொழிக் கதைகள் ஆகியவற்றையும் வகைமைப்படுத்தியிருக்கும் தொல்காப்பியர் திறம் போற்றுதற்குரியதாகும். முன்னைய எழுத்தும் சொல்லும், வழக்கையும், செய்யுளையும் அடிப்படையாகக் கொண்டே இலக்கணம் கூறப்பட்டுள்ளன. அங்கு உலக மக்கள் வழங்குவனவற்றை வழங்கியல் மருங்கு எனக் கூறி அதை விடுத்தால் மொழி ஒரு பக்கத்தை இழந்துவிடுமென உணர்த்துவார். வழக்கிற்கே முதன்மை கொடுத்து இலக்கணம் காண வேண்டுமென்றும் சுட்டுவார். எனவே பொருளதிகாரத்தில் இச்செம்பாதினை மறந்துவிட்டே விளக்கம் தேடுவர். தொல்காப்பியரின் நுட்பத்திறன் இதிலும் விளங்கிடக் காணலாம்.

யாப்பின் வரைவிலக்கணம்

யா என்றும் வேர்ச் சொல்லைக் கொண்ட யாத்தல் என்றும் தொழில் பெயருக்கும் செய்யுள் கட்டுதல் அல்லது இயற்றுதல் எனப் பொருள் இருப்பதாக அகராதிகள் கூறுகின்றன. (Tamil Lexicon, VI.P.3396) யாத்தல் என்றும் தொழிற்பெயரினின்று ஆக்கப்பட்டதே யாப்பு என்னும் சொல்லாகும். ஆனால் கிரேக்கத்தில் Metre என்னும் சொல் அளவியல் என்னும் பொருளில் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. தொல்காப்பியரும் அளவியலைச் செய்யுளின் உறுப்புக்களுள் ஒன்றாகக் குறிப்பிடுவதும் இவண் நினைக்கத்தக்கது. (தொல்.பொருள்.நா.310) அரிஸ்டாட்டில் யாப்பு என்பதை ஒலிநயம் (rythm) பற்றி விளக்கும் ஓர் இயலாகக் குறித்துள்ளார். (Encyclopaedia Britanica, Vol:15, P.308). தமிழ் யாப்பிலக்கணங்கள் தூக்கினை (ஒலி நயத்தை) யாப்பின் ஓர் உறுப்பாகக் கொண்டு விளக்குகின்றன என்ற கருத்து எல்லோருக்கும் உடன்பாடானதாகும்.

பொது யாப்பு வகைகள்

ஆங்கில யாப்பியல் நூல்களில் மூன்று வகையான யாப்புக்கள் வழக்கமாக விளக்கப்படுகின்றன. பள்ளிகளிலும் கற்பிக்கப்படுகின்றன. அவையாவன: அளவியல் யாப்பு, அழுத்த யாப்பு, அசை யாப்பு என்பவையாகும். (V. Zirmunskis, Introduction to metrics, P.27) இம்மூவகையான பகுப்பிற்கு ஆதாரமாகச் சீரான வகைப்படுத்தும் கொள்கை எதுவும் இல்லையாதலால் இப்பகுப்பு குறை உடையது என்றும், மேலும் இவ்வகைப் பகுப்பு தவறான சிந்தனைக்கும் ஆய்வுக்கும் இட்டுச் செல்லும் என்றும் வி.ஜிர் முன்ஸ்கிஜ் (Ibid, P.31) ஆகியோர் விளக்குவார். ஏனெனில் இரண்டு வகைகள் சேர்ந்தும் ஒரு மொழியில் அல்லது ஒரு கவிதையில் அமைந்திருக்கலாம். எடுத்துக்காட்டாக செர்போ. கிரோட்டு யாப்பும், பின்னிஷ் காப்பிய யாப்பும் மேலே குறித்த மூவகையான யாப்புக்களையும் உள்ளடக்கியதாகும் என்று ரெனிவெல்லக் எடுத்துரைப்பார். (Renewellek and austinwarren, Theory of literature, P.172) ரஷிய யாப்பு, அசைப்பு யாப்பினையும் அழுத்த யாப்பினையும் கொண்டது என்பதும் நினைக்கத்தகும். இருப்பினும் மிகவும் துல்லியமாக யாப்பு வகைகளைப் பிரிக்க முடியாவிட்டாலும் பொதுவாக நான்காகப் பிரிக்கலாம் என்பர் பால்ஃபிஸ்ஸல். (Princeton Encyclopaedia of poetry and poetics, P.497) மேலே குறிப்பிட்ட மூன்றோடு இவர் அழுத்த அமைப்பு யாப்பு என்பதையும் சேர்த்துக் கூறுகிறார்.

ஜான் லோட்ஜ் என்னும் மொழியியலறிஞர் யாப்புகளை வகைப்படுத்தி ஒரு கட்டுரையே வரைந்துள்ளார். (Sohn Lotz, metric Typology, pp.140-142) எண்ணிக்கை ஒழுங்குள்ள கட்டுத் திட்டமுள்ள சில உலகப் பொது யாப்புக்களைத் தம் ஆய்வுக்கு அடிப்படையாகக் கொண்டு

யாப்பு வகைகளைப் பகுத்துள்ளார். முழுவதும் அசைப்புக்களால் ஆகிய யாப்புக்களைத் தம் ஆய்வுக்கு அடிப்படையாகக் கொண்டு யாப்பு வகைகளைப் பகுத்துள்ளார். முழுவதும் அசைப்புக்களால் ஆகிய யாப்பைத் தனிநிலை யாப்பு என்றும் அசைப்புக்களோடு பிற யாப்புக் கூறுகளும் அல்லது மிசை ஒலியன்களும் சேர்ந்தனவற்றைக் கூட்டு நிலை யாப்பு என்றும் இரண்டாகப் பிரிப்பர். கூட்டுநிலை யாப்பை மேலும் மூன்றுவகையாகப் பிரிப்பர். குரலியாப்பு, இயக்க யாப்பு, மாத்திரை யாப்பு என்பவை ஆகும். தனிநிலை யாப்பில் ஒருவகையும் கூட்டுநிலை யாப்பில் மூன்று வகைகளும் விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்நான்கு வகைகளையும் தம் நூலில் வழிமொழிவர் ராகர்ஃபெளலர். (Roger fowler, op.cit, p.145) எல்லா யாப்புக்களையும் இந்நான்கு வகைகளுக்குள் அடக்க முடியாவிட்டாலும் பெரும்பாலான யாப்புக்கள் இந்நான்கிலே அடங்கி விடுகின்றன என்பதை அறியமுடிகின்றது.

அசைப்பு யாப்பு

உயிரெழுத்து ஒன்று அதன் முன்னோ, பின்னோ மெய்யெழுத்துக்களைப் பெற்றும் பெறாமலும் அமைவது அசைப்பாகும். உயிரெழுத்துக்களையும் அரையுயிரொலிகளையும் கருவாக அல்லது மையமாகக் கொண்ட இவ்வசைப்புக்களே இவ்வகை யாப்பில் எண்ணப்படுகின்றன. இவ்வகை யாப்பில் அழுத்தம் ஓர் அலங்கார உத்தியாக ஆளப்படுகின்றதே தவிர அடியின் அடிப்படை உறுப்புக்களில் ஒன்றாகக் கருதப்படவில்லை என்று பால்ஸ்பியூஸ்ஸல் குறிப்பிடுவர். (princeton Encyclopaedia of poetry and poetics, p.497) ரோமான்ஸ் மொழிகளிலும், சிலாவிக்கு மொழிகளிலும் ஜப்பான் மொழியிலும் இவ்வகை யாப்புக் காணப்படுகிறது. ஆங்கிலக் கவிஞர்களும் அசைப்பு யாப்பில் கவிதைகள் இயற்றிச் சோதனை செய்துள்ளனர். இருப்பினும் ஆங்கிலம் போன்ற ஜெர்மானியக் குடும்ப மொழிகள் அசைப்பு யாப்பில் இயல்பாக அமைவன அல்ல என்பது பலரும் அறிந்த உண்மையாகும். மார்ட்வினியன் கவிதையில் அசைப்புக்களை மட்டுமே எண்ணும் யாப்பு வகை உள்ளது. (John Lotz, op.cit., P.140) இதனைத் தனி அசைப்பு யாப்பு என்று பெயரிட்டுத் தனிநிலை யாப்பு என்னும் பிரிவில் விலக்குவர் ஜான்லோட்ஸ்.

குரலி யாப்பு

தற்காலச் சீன மொழியில் குரல் ஒலியன் நிலையில் இருப்பதைப் பொன்று செவ்வியற்காலச் சீன மொழியிலும் அந்நிலை இருந்தது. அசைப்புக்களுக்கு மேலே குரலைக் குறிக்கக் குறியீடு பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. இந்தக் குரல்களே சீனக் கவிதைகளில் அசையினை உருவாக்கும் அடிப்படை உறுப்புக்காக உள்ளன. யாப்பு நோக்கத்திற்காக அசைப்புக்களை இரண்டாகப் பிரிக்கின்றனர். சம சுரத்தால் ஆன பிங்கு என்னும் பெயரிய அசையை என்ற குறியீட்டாலும் ப், த், க் ஆகிய ஒலிகளில் முடியும் பிற சுரங்களைக் கொண்ட அபிங்கு என்னும் பெயரிய அசையை ‘%’ என்ற குறியீட்டாலும் குறிப்பர் (H.A, Gleason,

Linguistics and English Gramnar, P.424) ஜான்லோட்ஜ். சீன யாப்பில் உள்ள இருவகை அசைகளை வேறொரு முறையில் விளக்குவர். (John Lotz.op.cit., pp.140, 144) வியட்னாமிய யாப்பும் இவ்வகையைச் சேர்ந்ததாகும். (Roger fowler, op.cit., p.145).

இயக்க யாப்பு

அழுத்தங்களே இவ்வகை யாப்பியல் எண்ணப்படுகின்றன. அழுத்தமுள்ள அசையும், அழுத்தமில்லாத அசையும் சேர்ந்தே ஈரசைச்சீரையும், மூவரைச் சீரையும் உருவாக்குகின்றன. அழுத்த அசையை வலியசை என்றும், அழுத்தமில்லாத அசையை மெலியசை என்றும் வேறு பெயரிட்டு அழைப்பர். அழுத்த அசையைக் குறிக்க '%' என்ற குறியீட்டையும் அழுத்தமில்லாத அசையைக் குறிக்க 'X' என்ற குறியீட்டையும் வழங்குவர். ஆங்கிலம், ஜெர்மன் போன்ற ஜெர்மானியக் குடும்ப மொழியில் உள்ள கவிதைகள் இவ்வகையைச் சார்ந்தவையாகும். (John lot 2.0 p. cit., P:140).

மாத்திரை யாப்பு

மாத்திரை அடிப்படையில் ஆன நெடிலசை குறிலசை ஆகிய இரண்டினைக் கொண்டு இவ்வகை யாப்பு அமைகிறது. ஒரு மாத்திரையை அளவாகக் கொண்டது குறிலசை. இரண்டு மாத்திரையை அளவாகக் கொண்டது நெடிலசை. ஒரு மாத்திரை உடைய குற்றெழுத்துக்களால் ஆவது குறிலசை, இரண்டு மாத்திரையை அளவாகக் கொண்ட நெட்டெழுத்து அல்லது குறைந்த அளவு இரண்டு மெய்யெழுத்துக்களைக் கொண்ட ஒரு குற்றெழுத்து நெடிலசையைத் தருகின்றது. இவ்வகை யாப்பில் நெடிலசை குறிலசையைப் போல் இருமடங்கானது என்று கருதப்படுவதால் ஒரு நெடிலசை இருக்க வேண்டிய இடத்தில் இரு குறிலசைகளும் அல்லது இரு குறிலசைகள் இருக்க வேண்டிய இடத்தில் ஒரு நெடிலசையும் இடமாற்றம் அடையலாம். குறிலசையைக் குறிக்கப் பிறைக்கொடும் நெடிலசையைக் குறிக்கச் சிறுகொடும் (-) கையாளப்படுகின்றன. குறிலசையும், நெடிலசையும் சேர்ந்து ஈரசை, மூவகைச் சீர்களைத் தருகின்றன. நாலசை, ஐந்தசைச் சீர்கள் அமைவிலும் அரிதாகவே அவை காணப்படுகின்றன. இச்சீர்தான் இவ் யாப்பில் மறித்து வரும் அலகு. இது இசையில் தாளப்பகுதிக்கு ஒத்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. (V. Zirumnski, op.cit., P.27). இசையியல் அடிப்படையில் யாப்பினை விளக்கும் இசைக் கொள்கையினர் குறிலுக்குக் கால் இசைக் கட்டடையையும் நெடிலசைக்கு அரை இசைக்கட்டடையையும் எழுதுவர். செவ்வியல் காலத்தைச் சேர்ந்த கிரேக்க, இலத்தீன் கவிதைகளும், சமஸ்கிருதச் சந்தங்களும் இவ்வகையான யாப்பினைச் சேர்ந்தவையாகும். யாப்பு பற்றியும் யாப்பின் பல்வேறான வகைகளைப் பற்றியும் விளக்குவதைக் காணமுடிகின்றது.

தமிழ்ச் செய்யுளின் யாப்பு வகை

நான்கு யாப்பு வகைகளில் தமிழ்ச் செய்யுள் எந்த யாப்பு வகையில் அடங்கும் என்பதனையும் தமிழில் அடியினை உருவாக்கும் அடிப்படை உறுப்புக்களில் சுரமோ அழுத்தமோ இடம் பெறவில்லை. எனவே குரலி யாப்பு, இயக்க யாப்பு என்ற இருவகைகளிலும் தமிழ் யாப்பு அடங்காது.

தனிநிலை யாப்பாகிய அமைப்பு யாப்பு, தமிழில் சில பாக்களில் மட்டும் காணப்படுகின்றது. அதாவது அசைப்புக் கொள்கை நாற்சீரடியினைத் துணைப் பகுப்புச் செய்வதற்குத் தொல்காப்பியரால் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. (V. Zirumnski, op.cit., P.27) இடைக்காலத்தைச் சேர்ந்த கட்டளைப் பாக்களில் உயிரெழுத்துக்களை எண்ணும் அசைப்புக் கொள்கை ஒரு துணை நெறியாக ஆளப்பட்டிருக்கிறது. நேரசையில் தொடங்கினால் பதினாறு எழுத்துக்களும் கலித்துறை அடி ஒன்றில் இருக்க வேண்டும் என்ற கட்டுப்பாட்டினை யாவரும் அறிவர். தமிழ் யாப்பியல் வரலாற்றில் அசைப்புக் கொள்கையைத் தலைமையானதாகவோ, கவிதையாக்கத்தில் தனி நெறியாகவோ மேற்கொள்ளவில்லை என்பது அறியலாகிறது.

யாப்பிலக்கணத்தின் பயன்

இலக்கணங்கள் என்பன இலக்கியங்களை அடிப்படையாக்கி எழுந்தவை ஆனமையால், காலந்தோறுமுள்ள இலக்கிய மாற்றம் இலக்கணத்திலும் பிரதிபலிக்க வேண்டும் என்பது எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. வரலாற்று நிலையில் செய்யுள் இலக்கணங்களைப் பார்க்கும்போது பல இடங்களிலும் மாற்றங்கள், வேறுபாடுகள் தென்படுகின்றன. பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும் உண்டு.

காலந்தோறும் அமைந்த இலக்கிய வளர்ச்சியில், யாப்புக் கண்ணோட்டத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் அனைத்தையும் செய்யுள் இலக்கணங்கள் முழுமையாகத் தந்தன எனக் கூறுதற்கில்லை.

காலந்தோறும் மாறும் தன்மையுடைய மொழி அமைப்பில் இலக்கியங்களிலும் பல மாறுபாடுகள் நேர்கின்றன. தமிழ் இலக்கணங்களில் ஒன்றான யாப்பிலக்கணத்தின் அடிப்படைகளை அறிந்துகொள்ளுவதன் மூலம் இலக்கிய வடிவ மாற்றங்களைத் தெளிவாக உணர்ந்து கொள்ள முடியும். யாப்பியல் ஆய்வுமேற்கொள்ளும் பொது சில உண்மைகள் வெளிப்படுகின்றன.

- சரியான பாடங்களை உறுதி செய்தல்
- பா வடிவங்களை அறியிடுதல்
- இடைச்செருகல்களை இனங்காங்குதல்

என்று யாப்பியல் ஆய்வின் பயன்களாகக் கம்பன் பாடிய வண்ணங்கள் நூலில் இரா.திருமுருகன் பட்டியலிடுகிறார்.

பிற்கால யாப்பு நூல்கள் கூறும் யாப்பிலக்கணப் பயன்

1. இலக்கியங்களை நன்முறையில் படித்து உணர்ந்து கொள்ள வேண்டுமென்றால் ஒருவன் கவி இயற்றும் திறனை, அதாவது யாப்பிலக்கண அறிவைப் பெற்றிருக்க வேண்டும்.
2. பாக்களைப் படிப்பவர்கள் ஓரடியில் காணப்படும் சொல்லை 'இதுவோ, அதுவோ,' என்று ஐயப்படாமல் தெளிவாகத் தெரிந்துகொள்ள யாப்பிலக்கணத்தில் வரும் எதுகை, மோனைகளைப் பற்றித் தெரிந்திருக்க வேண்டும்.
3. இலக்கியத்தில் வரும் பாடல்களை இசையாகப் படித்து இயற்றுவதற்கும், இது இன்ன பா என்று அறிந்து கொள்வதற்கும் யாப்பிலக்கண அறிவு தேவை.

யாப்பின் பொதுக் கூறுகள்

யாப்பிற்குரிய பொதுக் கூறுகளாவன,

- “ஒலி நயத்தொடு தொடர்பு பெற்று, ஒலி நய அமைப்பைப் பிரதிபலிப்பது அல்லது ஒலி நயத்தில் அருவ அமைப்பைத் தருவது.
- பேச்சொலி நயத்தில் காணப்படும் (பொருள் வேறுபாட்டைத் தரும்) ஒலிக்கூறுகளை அடிப்படையாக (அசைகளாக) கொண்டு அமைக்கப்படுவது.
- சில வரையறை செய்யப்பட்ட கூறுகள் ஒழுங்காக அமைந்து முருகியல் இன்பம் படைப்பது.
- உரைநடையிலிருந்து பாட்டை வேறுபடுத்தும் ஓர் இலக்கிய மரபு” என்று அ.பிச்சை (சங்க யாப்பியல், 1979, ப.25) கூறியுள்ளார்.

முடிவுரை

மொழியானது தனிமனிதனை சமுதாயத்தோடு இணைத்து அவனைச் அச்சமுதாயத்தின் உறுப்பினராக மாற்றி, அச்சமுதாயப் பிணைப்பில் இன்ப வாழ்வு வாழச் செய்யும் இணைப்புக் கருவியாகத் திகழ்வதோடு மட்டுமின்றி கருத்துப் பரிமாற்றக் கருவியாகவும் செயலாற்றுகின்றது. யாப்பு என்பது யாத்துப் படைக்கப்படும் படைப்பு எனப் பொருள் தந்தது. பிற்பாடு யாக்கப்படும் பாட்டுவகை பற்றியதானது.

யாப்பு என்பது பொருள் தரக்கூடிய தொடர் ஆகும். இது தொல்காப்பியத்தில் ஏழு வகைப்பட்டது என்றும் ஆனால் இலக்கண விளக்கம் இதனைப் பாட்டியல் வகையில் அடக்கியுள்ளதால் யாப்புக் காலத்திற்கு ஏற்றாற்போல் மாற்றம் பெறும் எனத் தெளிவாகின்றது. தொல்காப்பியர் யாப்புப் பற்றிய நூற்பாவில் வெறும் யாப்பு உறுப்புக்களை

மட்டும் கூறாமல், அவ்வுறுப்புக்களைப் பொருளோடு இணைத்துச் சிந்திக்கும் திறம் குறிப்பிடத்தக்கது.

யாப்பு என்பது ஒலிநயத்தை உள்ளீடாகக் கொண்டது என்றும், தொடை என்னும் உத்தியாலும், அசை, சீர் போன்ற உறுப்புக்களாலும் ஆக்கப்படும் அமைப்பு என்றும் யாப்பிற்கு வரைவிலக்கணம் தருவதைக் காணமுடிகிறது. எல்லா யாப்புக்களையும் இந்நான்கு வகையான (அசைப்பு யாப்பு, குரலி யாப்பு, இயக்க யாப்பு, மாத்திரை யாப்பு) யாப்பிற்குள் அடக்க முடியாவிட்டாலும் பெரும்பாலான யாப்புக்கள் இந்நான்கிலே அடங்கி விடுகின்றன என்பதை அறியமுடிகின்றது. தமிழ் யாப்பியல் வரலாற்றில் அசைப்புக் கொள்கை தலைமையானதாகவோ, கவிதையாக்கத்தில் தனிநெறியாகவோ மெற்கொள்ளப்படவில்லை என்பது அறியலாகிறது.

துணை நின்ற நூல்கள்

1. ஜான் சாமுவேல்.ஜீ, திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம், ஹோம்லேண்ட் பதிப்பகம், சென்னை, 2009.
2. கந்தசாமி.சோ.ந, தமிழ் யாப்பிலியின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும், முதற் பாகம் - முதற் பகுதி, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர், 1989.
3. அன்னிதாமஸ், யாப்பியல், அமுத நிலையம், 7 ஸ்ரீ புரம், 2வது தெரு, இராயப்பேட்டை, சென்னை, 1998.
4. வெள்ளைவாரணன்.க (ப.ஆ), தொல்காப்பியம் செய்யுளியல் உரைவளம், பதிப்புத்துறை, மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம், மதுரை, 1989
5. தமிழண்ணல், திருக்குறள் தெளிவுரை, மணிவாசகர் பதிப்பகம், 31ம் சிங்கர் தெரு, பாரிமுனை, சென்னை

References

1. John Samuel G, A Comparative Study of the Dravidian Languages, Homeland Publishing House, Chennai, 2009.
2. Kandasamy.So.Na, The Origin and Development of Tamil Yapill, Part One - Part One, Tamil University, Thanjavur, 1989.
3. Annitamas, Yappiyal, Amuda Santhiya, 7 Sripuram. , 2nd Street, Rayapetta, Chennai, 1998.

4. Vellaivaranan.K (Editor.), Tholkappiyam Seyulial Textbook, Department of Publishing, Madurai Kamarasar University, Madurai, 1989
5. Tamizhannal, Thirukkural Thelivurai, Manivasakar Publishing House, 31 Singer Street, Barimuna, Chennai
6. Britannica Encyclopaedia, 1973, Vol:18.inc, Chicago.
7. Chamber's Encyclopaedia, 1973, International Leaning Systems,
8. Vol:IX, Corporation Ltd, London.
9. Deutch, Babette, 1970, Poetry Hand Book, Jonathan cape, London.
- 10.Fowler Roger, 1971, The Languages of Literature, Roatiadge and Keganpaul Ltd, London.
- 11.Oxford English Dictionary, 1970, Oxford at Claredon Press Vol:VI, London.
- 12.Princeton Encyclopaedia of Poetry and Poetics, 1974, The macmillan Pres Ltd, London.

தமிழில் இக்கட்டுரையின் மேற்கோள்

சிவபாலன்.ம, “ தமிழ் யாப்பு, பொது யாப்பு - வரைவிலக்கணமும் கூறுகளும் ” புலம் : பன்னாட்டுத் தமிழியல் ஆய்விதழ், தொகுதி 4, இதழ் 2, ஏப்ரல் 2024, பக். 47-59

Cite this Article in English

Sivabalan M “ Tamil Yappu, General Yappu - Definition and Elements” Pulam: International Journal of Tamilology Studies, Vol.4 Issue 2, April 2024, pp. 47-59